

Hendrik Boot (70):

'ZO OVERLEEFDE MIJN VADER DE OORLOG IN AZIË'

Cor Boot (1919-2005) overleefde vijftien jappenkampen en twee scheepsrampen, en keerde wonder boven wonder heelhuids terug uit voormalig Nederlands-Indië. Voor 24.000 Nederlanders liep dat anders; zij stierven als gevolg van de Japanse bezetting. Ieder jaar, op 15 augustus, worden alle slachtoffers van de Japanse onderdrukking gedurende de Tweede Wereldoorlog herdacht. Veel overlevenden zwegen over wat hen overkwam. Zoon Hendrik Boot (70) achterhaalde het verhaal van zijn vader Cor en schreef er een boek over.

Vijftien jaar lang verdiepte Hendrik zich in het verleden van zijn vader, die machinist was op de grote vaart en in de oorlog in Azië terecht kwam. "Ik wilde antwoorden vinden op vragen die ik hem zelf niet meer kon stellen. Niet alleen voor mezelf, maar ook voor al die anderen die er niet met hun ouders over konden praten. Ik plaatste de gebeurtenissen in de juiste context van de oorlog in Azië, waardoor nu beter te begrijpen is wat zich daar heeft afgespeeld. Zo veel ellende. Sommige gebeurtenissen waren zo schokkend dat ik ze niet opschreef."

Krijgsgevangenen zwoegend onder de brandende zon met wrede bewakers en nauwelijks eten.

BIJNA NIETS VERTELDE HIJ EROVER

Slechts losse flarden vertelde zijn vader over zijn oorlogsverleden: een plek in een atlas, een plank waarop hij sliep, een 'soebat' in het kamp. "Als kind vroeg ik wel verder, maar dan antwoordde hij dat dat niet goed was voor jongetjes met zoveel fantasie als ik." Toen Hendrik jaren later zelf op onderzoek uitging voor een reconstructie van zijn vaders oorlogservaringen, ontstond de gruwelijke realiteit ruimschoots zijn fantasie. "Veel heb ik gehad aan een interview dat hij gaf in 1997 en aan het boek van Henk Hovinga over de Pakan Baroe-spoorweg en ook dat van Ewald von Fuchs, die net als mijn vader de scheepsramp met de 'Junyo Maru' overleefde. Daar zat een briefje van mijn moeder bij: 'Papa zegt dat het in werkelijkheid nog veel erger was.'"

LEVENSGEVAARLIJKE ONDERNEMING

Cor Boot gaat in 1937 als hij achttien jaar is als machinist varen op Nederlands-Indië. Als de Tweede wereldoorlog uitbreekt, verandert zijn avontuurlijke bestaan in een levensgevaarlijke onderneming. Cor wordt op een inbeslaggenomen Duits schip, de ss 'Wangi Wangi' geplaatst. Dat wordt op 14 mei 1941 voor de kust van West-Afrika getorpedeerd. Slechts 92 drenkelingen, onder wie Cor, weten in twee sloepen

de kust van Monrovia te bereiken. "Daarna volgde een lange tocht langs stranden en door de snikhete oerwouden. Zes weken later kwam de groep uitgeput aan in Freetown in Liberia. Van daaruit konden ze mee op een schip naar Kaapstad", vertelt Hendrik. Terug naar Nederland kan Cor niet; daar is inmiddels de oorlog uitgebroken. Ze reizen naar Nederlands-Indië. De rust is van korte duur, want het gebied wordt al snel door Japan bezet. In juli 1942 pakken ze Cor op en hij belandt in het ene na het andere kamp. "Hij heeft er vijftien overleefd. Slapen moest op een plank van vijftig centimeter breed. In een gevangenis op Midden-Java zat hij met honderd man in een cel van tien bij tien meter."

Uiteindelijk komt Cor terecht in een doorgangskamp in Batavia. Dat leverde krijgsgevangenen voor dwangarbeid overzee, zoals aan de Birmaspoorweg."

DE 'TITANIC' WAS ER NIETS BIJ

Op 15 september 1944 gaat Cor met meer dan 7.600 man aan boord van een oud roestig schip, de 'Junyo Maru'. "Vanwege de mensonterende omstandigheden werden deze transportschepen ook wel *hellships* genoemd." Drie dagen later wordt de 'Junyo Maru' voor de kust van Sumatra getorpedeerd door de Engelse onderzeeër 'Tradewind'. Zeker 5.826 opvarenden verdrinken. "Het was één van de grootste scheepsrampen allertijden. Je hoort altijd over de 'Titanic' met 1.522 doden, maar wie heeft het hierover? Veel mensen weten niet eens dat het gebeurd is."

Ze aten ratten, slangen en maden om in leven te blijven

Cor weet zich in zee vast te klampen aan een drijvende plank. "Hij had geluk. En dat moet je soms ook een beetje afdwingen. Door die plank te grijpen en erop te klimmen. Door iemand anders, die hem ook wil hebben, eraf te slaan. Mijn vader heeft daar nooit over gesproken, maar ik denk dat hij er zijn hele leven over getobd heeft."

Het zinken van de 'Junyo Maru' kostte ruim vier keer meer mensenlevens dan de ramp met de 'Titanic'.

Hij wordt gered door een Japans schip en vervolgens in een stinkende gevangenis in Padang gestopt. Als dwangarbeider moet hij naar Pakan Baroe om aan een 220 kilometer lange spoorweg te werken. "Het was zwoegen in een moordend tempo onder de schroeiende zon. Ze aten ratten, slangen en maden om in leven te blijven. Wrede Japanse en Koreaanse bewakers sloegen erop los. Dagelijks stierven mensen aan ziekten, ondervoeding en mishandeling." Ook dat overleefde Cor. Op 15 augustus 1945 capituleert Japan na twee Amerikaanse atoombommen. Pas begin 1946 komt Cor eindelijk terug in Nederland. Acht maanden later gaat hij alweer varen.

'TOEN BEGREEP IK ZIJN GEDRAG'

Hendrik leerde zijn vader, die in 2005 op 86-jarige leeftijd overleed, beter kennen door het boek. "Ik begreep zijn gedrag beter. Waarom hij soms onbeheerst uit de hoek kwam, waarom we ons bord leeg moesten eten, zijn onrust voorafgaand aan de herdenkingen, het wel willen vertellen, maar het niet kunnen. Het doet me goed dat zijn verhaal nu is vastgelegd en niet vergeten wordt."

MAX-actie • MAX-actie

Doe mee en WIN!

Wij geven tien exemplaren weg van het boek 'Scheepsrampen en jappenkampen' van Cor Boot. Wilt u in aanmerking komen voor een exemplaar?

10x kans

ZO DOET U MEE! Bel naar 0909-5010596 (slechts € 0,60 per gesprek) en toets code 4. Per post kan ook: stuur een kaartje naar MAX Magazine, o.v.v. Hendrik Boot, Postbus 277, 1200 AG Hilversum. Of online via maxmagazine.nl. Deze actie loopt van 17 t/m 30 augustus. Bestellen kan ook: ga naar boek-boot.nl